

ทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม : ศึกษาเปรียบเทียบ
ระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีชาวเวียดนามอพยพอาศัยอยู่

นายเฉลิมชัย ฅิวเรืองนนท์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
แผนกความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ. ศ. ๒๕๒๒

000553

THE ATTITUDE OF THE NORTHEASTERN THAIS TOWARD VIETNAM : A COMPARATIVE
STUDY OF PROVINCES WITH AND WITHOUT VIETNAMESE REFUGEES

Mr. Chalermchai Piwruangnonta

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Political Science

Department of International Relations

Graduate School

Chulalongkorn University

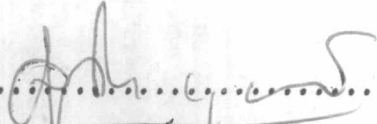
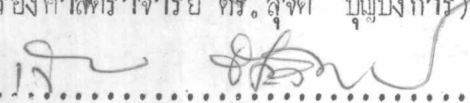

1979

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ทศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม : ศึกษา
เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีชาวเวียดนามอพยพอาศัยอยู่
โดย นายเฉลิมชัย ฅิวเรืองนนท์
ภาควิชา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เขียน ธีระวิทย์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุประสิทธิ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุจิต บุนนาค)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. เขียน ธีระวิทย์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรศักดิ์ วงษ์แก้ว)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ทศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม : ศึกษา
เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีชาวนอพยพอาศัยอยู่
ชื่อนิสิต นายเฉลิมชัย ฝิวเรืองนนท์
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. เขียน ชีระวิทย์
ภาควิชา ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
ปีการศึกษา ๒๕๒๒

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์ที่จะศึกษาทศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม
เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดที่มีและไม่มีชาวนอพยพอาศัยอยู่ โดยแยกการศึกษาออกเป็น
สองส่วน กล่าวคือ ส่วนแรกศึกษาเกี่ยวกับระดับความรู้ของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
เกี่ยวกับเวียดนาม ส่วนที่สอง ศึกษาเกี่ยวกับทศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม
โดยแยกเป็นทศนคติต่อชาวนอพยพ พฤติกรรมก้าวร้าวรุนแรงของเวียดนาม และการ
ดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ประชากร
ในจังหวัดนครพนมเป็นหน่วยศึกษาที่มีชาวนอพยพอาศัยอยู่และมหาสารคามเป็นหน่วยศึกษา
ที่ไม่มีชาวนอพยพอาศัยอยู่ จำนวนรวมทั้งสิ้น ๑,๒๕๕ คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ
หลายขั้นตอน ตัวแปรที่นำมาพิจารณาในการศึกษา คือ ชาวนอพยพในทั้ง ๒ จังหวัด
เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ การวิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล
แล้วจึงทำการวิเคราะห์ด้วยการใช้วิธีการทางสถิติ โดยการทดสอบไคสแควร์ หาค่าเฉลี่ย
ร้อยละ และค่าสัมประสิทธิ์ความมีเงื่อนไข

ผลการวิจัยพบว่า

๑. ระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนามของประชากรทั้ง ๒ จังหวัด จำแนกตามเพศ
อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยเฉลี่ยแล้วอยู่ในเกณฑ์ดี และพบว่าประชากรจังหวัด
นครพนมมีความรู้เกี่ยวกับเวียดนามดีกว่าประชากรจังหวัดมหาสารคาม

๒. ประชากรทั้ง ๒ จังหวัด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยเฉลี่ยแล้ว ส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่ดีต่อเวียดนาม และพบว่าประชากรจังหวัดนครพนมมีทัศนคติไม่ดีต่อเวียดนามมากกว่าประชากรจังหวัดมหาสารคาม

๓. ประชากรทั้ง ๒ จังหวัด โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่มีทัศนคติไม่ดีต่อชาวญวนอพยพและพบว่าประชากรจังหวัดนครพนม มีทัศนคติไม่ดีต่อชาวญวนอพยพมากกว่าประชากรจังหวัดมหาสารคาม

๔. เพศไม่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ แต่โดยเฉลี่ยแล้วเพศชายมีทัศนคติไม่ดีต่อเวียดนามมากกว่าเพศหญิง เล็กน้อย

๕. อายุไม่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ และพบว่าโดยเฉลี่ยแล้วกลุ่มอายุที่มีทัศนคติไม่ดีต่อเวียดนามมากที่สุดสำหรับจังหวัดนครพนมได้แก่กลุ่มอายุ ๒๐ ปีขึ้นไป ส่วนมหาสารคามได้แก่กลุ่มอายุ ๕๐-๕๕ ปี สำหรับกลุ่มอายุที่มีทัศนคติต่อเวียดนามมากที่สุด นครพนมได้แก่กลุ่มอายุต่ำกว่า ๒๕ ปี ส่วนมหาสารคามได้แก่กลุ่มอายุ ๒๕-๓๕ ปี

๖. ระดับการศึกษาไม่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ และพบว่าโดยเฉลี่ยแล้ว กลุ่มระดับการศึกษาที่มีทัศนคติไม่ดีต่อเวียดนามมากที่สุด สำหรับจังหวัดนครพนมได้แก่กลุ่มระดับการศึกษาระดับ ป.๔ หรือต่ำกว่า ส่วนมหาสารคามได้แก่กลุ่มระดับการศึกษา ม.๓ (มศ.๔) - ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี สำหรับกลุ่มระดับการศึกษาที่มีทัศนคติดีต่อเวียดนามมากที่สุด นครพนมได้แก่กลุ่มระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าขึ้นไป ส่วนมหาสารคามได้แก่กลุ่มระดับการศึกษา ม.๑ - ม.๒ (ป.๕ - มศ.๓)

๗. อาชีพไม่เป็นปัจจัยทำให้ทัศนคติของประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อเวียดนามแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ และพบว่าโดยเฉลี่ยแล้วทั้ง ๒ จังหวัด กลุ่มอาชีพกรรมกรมีทัศนคติไม่ดีต่อเวียดนามมากที่สุด สำหรับกลุ่มอาชีพที่มีทัศนคติต่อเวียดนามมากที่สุดนครพนมได้แก่ กลุ่มอาชีพข้าราชการและพนักงานรัฐวิสาหกิจกับผู้ใช้วิชาชีพ ส่วนมหาสารคามได้แก่กลุ่มอาชีพทหารหรือตำรวจ

๘. ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ โดยเฉลี่ยแล้วส่วนใหญ่สนับสนุนการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสอง แสดงให้เห็นว่าทัศนคติของ ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดที่มีต่อเรื่องดังกล่าวเป็นไปในทางที่ดี ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่า เป็นผลสืบเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงนโยบายต่างประเทศของรัฐบาลไทยต่อเวียดนามภายหลังสงครามเวียดนามสิ้นสุดลง และความพยายามร่วมกันของประเทศทั้งสอง ในการพัฒนาความสัมพันธ์ฉันมิตรต่อกัน

จากการศึกษาทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ จังหวัดต่อเวียดนาม แยกตามทัศนคติต่อชาวนานอพยพ พฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนาม และการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม ปรากฏว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อชาวนานอพยพ และพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนามนั้น โดยเฉลี่ยแล้วพบว่า ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดส่วนใหญ่มีทัศนคติในทางลบเกี่ยวกับเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประชากรจังหวัดนครพนม มีทัศนคติในทางลบเกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุด แต่ในส่วนที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อการดำเนินการความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนามกลับปรากฏว่า โดยเฉลี่ยแล้ว ประชากรทั้ง ๒ จังหวัดส่วนใหญ่มีทัศนคติค่อนข้างดีเกี่ยวกับเรื่องนี้ กล่าวคือเห็นด้วยกับการดำเนินการความสัมพันธ์ฉันมิตร กับเวียดนาม ประชากรจังหวัดมหาสารคามมีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องดังกล่าวมากที่สุด

ผลการวิจัยแสดงให้เห็นทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ จังหวัดต่อเวียดนาม ส่วนใหญ่เป็นไปในทางลบ คือ มีความรู้สึกที่เลวร้ายต่อเวียดนาม สิ่งเหล่านี้เป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องดำเนินการแก้ไขอย่างรีบด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาชาวนานอพยพในประเทศไทย การปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างประเทศทั้งสองในด้านต่าง ๆ อย่างไค่ผล มีส่วนสำคัญทำให้ทัศนคติของ ประชากรทั้ง ๒ ประเทศที่มีต่อกันเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เป็นผลดีต่อการร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลของประเทศทั้งสองทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนการแก้ไขปัญหาคัดแย้งต่าง ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติต่อไปในที่สุด.

Thesis Title The Attitude of the Northeastern Thais toward
Vietnam : A comparative Study of Provinces with
and without the Vietnamese Refugees

Name Mr. Chalermchai piwruangnont

Thesis Advisor Associate Professor Khien Theeravit, Ph.D.

Department International Relations

Academic Year 1979

ABSTRACT

The purpose of this research is to study the attitude of the Northeastern Thais toward Vietnam : A comparative study of provinces with and without the Vietnamese refugees. The research is divided into two parts. The first part is to study the level of the Northeastern Thais' knowledge about Vietnam, the second part is to study the attitude of the Northeastern Thais toward Vietnam, which is divided into three aspects; the Vietnamese Refugees, the Vietnamese aggressive behaviour and the relationship between Thailand and Vietnam. The sampling groups in this study are the population in Nakhorn Panom and Maha Sarakham provinces, with a total number of 1259. The method used in this research is the Multi stage sampling. The variables taken into considerations in this research are the presence of the Vietnamese refugees in two provinces, sex, age, educational level, and occupation of the sampling groups of the

said provinces. Questionnaires are instrumental for collecting data, and statistical method comprising square test, percentile and coefficient of contingency for analysis.

The study produced the following results :

1. The level of knowledge of the population in the two provinces about Vietnam divided by sex, age, educational level, and occupation is generally good. The population in Nakhorn Panom province have more knowledge about Vietnam than those in Mahasarakham province.

2. The majority of the said population generally have negative attitude toward Vietnam. The population in Nakhorn Panom province have more negative attitude toward Vietnam than those in Mahasarakham province.

3. The majority of the said population generally have negative attitude toward the Vietnamese refugees. The population in Nakhorn Panom province have more negative attitude toward the Vietnamese refugees than those in Mahasarakham province.

4. At the 0.05 level, the difference in sex is not a major factor in the population's attitude toward Vietnam. The male generally has little more negative attitude toward Vietnam than the female.

5. It is found that the difference in age is not a major factor in the said population's attitude toward Vietnam : age correlation is at the 0.05 level. Those sixty-year-old and over in Nakhorn Panom province have the most negative attitude toward Vietnam while those with the same attitude in Mahasarakham province

are between 40-59 years old. Those 60 years of age and over in Nakhorn Panom province generally have the most positive attitude toward Vietnam; the population in Mahasarakham province are between 25-39 years old.

6. The difference in educational level presents no major discrepancy in the attitude of the population in the two provinces the education correlation is at the 0.05 level. The population in Nakhorn Panom province with the educational level of pratom 4 or lower approximately have the negative attitude toward Vietnam, but those in Mahasarakham province are between M.S.4 and under graduate level. In Nakhorn Panom, the population who have the most positive attitude toward Vietnam are graduate or equivalent while those in Mahasarakham are between matayom 1-6.

7. At the level of 0.05, Occupational differences present no significant distinction in their attitude toward Vietnam. The labourers in both provinces approximately have the most negative attitude toward Vietnam. In Nakhorn Panom province, civil servants, and professional workers have the most positive attitude toward Vietnam but those in Mahasarakham are soldiers and policemen.

8. Approximately, the majority of the population in the two provinces, divided by sex, age, educational level and occupation, support the restoration of the relationship between the two countries. This possibly come from the Thai government's changing foreign policy towards Vietnam after the end of the Vietnam War, and from the co-operation of two countries in developing the cordial relationship.

By studying the attitude of the northeastern Thais in the two provinces toward Vietnam, separated into the attitude toward the Vietnamese refugees, the Vietnamese aggressive behaviour and the relationship between Thailand and Vietnam, the findings reveal that the majority of the population in the two provinces generally have negative attitude toward the Vietnamese refugees and the Vietnamese aggressive behaviour; especially the population's attitude in Nakhorn Panom is the most negative. On the contrary, it is found that the majority of the population in the two provinces are positive toward the relationship between Thailand and Vietnam. Or it can be said that they support the restoration of the cordial relationship with Vietnam; the population in Mahasarakham province have the most positive attitude toward this development.

The result of this research shows that the majority of the Northeastern Thais in the two provinces have negative attitude or bad opinion toward Vietnam. Therefore, it's the government's responsibility to correct these defects immediately, especially the problem of the Vietnamese refugees in Thailand. The successful improvement of the relationship in various sections will improve the attitude of the people in the two countries. Moreover, it will be a positive reflection to the two government's co-operation in politics, economics, social and culture, including the successful solution of the conflicts which ultimately will be very useful for our own nation.

กิติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลง เพราะความร่วมมือช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากหลายท่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ท่านรองศาสตราจารย์ ดร. เขียน ชีระวิทย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งได้ควบคุมเอาใจใส่ให้คำปรึกษาหารือประกอบการทำวิทยานิพนธ์นี้เป็นอย่างดียิ่งมาโดยตลอด ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว อาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับระเบียบวิธีการวิจัย ซึ่งได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือเป็นอย่างดีเช่นเดียวกัน

นอกจากนั้นขอขอบพระคุณท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม นายอำเภอทุกอำเภอ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง คุณพาดิณี ฉิวเรืองนนท์ ผู้ให้การสนับสนุนทั้งทางด้านการกำลังใจและการเงินมาโดยตลอด ร.ต.ต. อมร ราชณรงค์ คุณภรรณชญา พูนพิช อาจารย์ช่างรังค อุดมไพจิตรกุล และนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ที่ให้ความร่วมมือช่วยเหลือทั้งในการสัมภาษณ์อย่างตลอดจนการรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เป็นอย่างดี พร้อมกันนี้ขอขอบพระคุณผู้จัดการบริษัทแสงประทีปเคอมีค จำกัด ที่เอื้อเฟื้อออกบัตรโดยสารพิเศษเส้นทางกรุงเทพฯ-มหาสารคาม และนครพนมให้แก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาที่ทำการวิจัยเรื่องนี้

ผู้วิจัยรู้สึกสำนึกในพระคุณของคุณแม่และญาติพี่น้องทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือเป็นกำลังใจระหว่างที่กำลังศึกษาอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณพระทีป-สัจจ สาระสุข นายแพทย์ประศาสตร์ ฉิวเรืองนนท์ และภรรยา ซึ่งได้ให้ความอนุเคราะห์เอาใจใส่แก่ผู้วิจัยเป็นพิเศษ ผู้วิจัยมีความประทับใจและสำนึกในพระคุณของอาจารย์ทุกท่านที่ประสานความรู้ สถาบันการศึกษา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและบัณฑิตวิทยาลัยที่พิจารณาให้ทุนผู้ช่วยสอนแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลา ๒ ปีที่ศึกษาอยู่ ณ สถาบันแห่งนี้

ความคืบหน้าที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์นี้ ขออุทิศเป็นกุศลบุญแก่ดวงวิญญาณของคุณพ่อสิงห์ ฉิวเรืองนนท์ บิดาบัง เกิดเกล้าผู้วายชนม์ ซึ่งเคยตั้งปณิธานไว้ให้ผู้วิจัยเรียนในสาขาวิชานี้.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย ๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ๘
กิติกรรมประกาศ ๑๑
รายการตารางประกอบ ๗๑
รายการรูปประกอบ ๗๑

บทที่

๑ บทนำ ๑
สภาพของปัญหา ๑
ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้อง ๓
วัตถุประสงค์ของการศึกษา ๑๒
ขอบเขตของการศึกษา ๑๒
สมมติฐานในการวิจัย ๑๓
ความสำคัญของการวิจัย ๑๔
การออกแบบการวิจัย ๑๕
 กลุ่มตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง ๑๕
 การเก็บรวบรวมข้อมูล ๒๓
 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ๒๔
 การสร้างและปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ๒๕
 กระบวนการสร้างและปรับปรุงแบบสอบถาม ๒๕
 ลักษณะของแบบสอบถาม ๒๕
 การตรวจคุณภาพของแบบสอบถาม ๒๖

บทที่

	การจัดกระทำกับข้อมูล	๒๘
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๘
	นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	๓๑
	การเสนอบทวิจัย	๓๒
๒	ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเวียดนาม	๓๓
	ประวัติศาสตร์เวียดนามโดยสังเขป	๓๓
	สภาพทั่วไปเกี่ยวกับเวียดนามในปัจจุบัน	๔๐
	ก. สภาพการเมืองและการปกครอง	๔๒
	ข. สถานการณ์ทางเศรษฐกิจ	๔๔
	ค. แนวนโยบายสำคัญ	๕๒
	ความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม	๕๕
	ก. ความสัมพันธ์ทางการเมือง	๕๕
	ข. ความสัมพันธ์ทางด้านการเศรษฐกิจและการค้า	๕๘
	ค. ความสัมพันธ์ทางด้านการสังคมและวัฒนธรรม	๖๔
๓	ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม	๖๕
	ชาวนอพยพในประเทศไทย	๖๕
	ก. ประวัติความเป็นมาของชาวนอพยพในประเทศไทย	๖๕
	ข. สภาพทั่วไปเกี่ยวกับชาวนอพยพในประเทศไทย	๗๓
	ค. บทบาทของโฮจิมินห์ในการกู้ชาติและผลสะท้อนที่มีต่อประเทศไทย	๘๐
	ปัญหาอันเกิดจากชาวนอพยพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย	๘๕
	ก. ปัญหาทางการเมือง	๘๕
	ข. ปัญหาทางด้านการเศรษฐกิจและสังคม	๘๘
	ค. ปัญหาทางการปกครอง	๙๒

บทที่

๔ สภาพทั่วไปเกี่ยวกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ๕๔

 สภาพทางภูมิศาสตร์ ๕๔

 สภาพทาง เศรษฐกิจ ๕๕

 สภาพทางการ เมือง สังคม และวัฒนธรรม ๑๐๐

 จำนวนชาวนานอพยพในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๑๐๓

 ชาวนานอพยพในจังหวัดที่ประสบภัยอย่าง ๑๐๗

๕ ทิศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม ๑๑๑

 ระดับความรู้ของคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือเกี่ยวกับเวียดนาม ๑๑๔

 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ต่อเวียดนาม ๑๔๐

 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ต่อเวียดนาม ๑๕๓

 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียง
 เหนือต่อเวียดนาม ๑๗๐

 ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
 ต่อเวียดนาม ๑๘๕

๖ บทสรุป ๒๐๘

 อภิปรายผลการวิจัยและขอเสนอแนะ ๒๑๒

 บรรณานุกรม ๒๑๕

 ภาคผนวก ก ๒๒๗

 ภาคผนวก ข ๒๔๑

 ประวัติผู้เขียน ๒๔๘

รายการตารางประกอบ

ตารางที่	หน้า
๑ จำนวนประชากรใน ๒ จังหวัด จำแนกตามเพศ	๑๖
๒ จำนวนประชากรใน ๒ จังหวัด จำแนกตามเพศ อายุและอาชีพ	๑๘
๓ จำนวนกลุ่มประชากรที่ใช้สูมตัวอย่างใน ๒ จังหวัด จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ	๒๑
๔ แสดง อัตราส่วนร้อยละแห่งความรู้เกี่ยวกับเวียดนามของ ประชากร ใน ๒ จังหวัด จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ	๑๑๗
๕ แสดง อัตราส่วนร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนาม จำแนก ตามเพศ	๑๒๑
๖ แสดง ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนาม ของประชากร จังหวัดนครพนมและมหาสารคาม	๑๒๒
๗ แสดง อัตราส่วนร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนาม จำแนกตามอายุ	๑๒๕
๘ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนาม ของ ประชากรจังหวัดนครพนม และมหาสารคาม	๑๒๗
๙ แสดง อัตราส่วนร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนาม จำแนก ตามระดับการศึกษา	๑๒๘
๑๐ แสดง ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับการศึกษา กับระดับความรู้ เกี่ยวกับ เวียดนามของ ประชากรจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม	๑๓๒
๑๑ แสดง อัตราส่วนร้อยละของระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนาม จำแนกตามอาชีพ	๑๓๔
๑๒ แสดง ความสัมพันธ์ระหว่าง อาชีพกับระดับความรู้เกี่ยวกับเวียดนามของ ประชากร จังหวัดนครพนมและมหาสารคาม	๑๓๗

๑๓	แสดง อัตราส่วน ร้อยละ ของ ความรู้ สึกต่อชาวญวนอพยพ จำแนกตามเพศ.....	๑๔๑
๑๔	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับความรู้ สึกต่อชาวญวนอพยพ ของ ประชากร จังหวัด นครพนม และ มหาสารคาม.....	๑๓๓
๑๕	แสดง อัตราส่วน ร้อยละ ของ ความรู้ สึกต่อพฤติกรรม รุกการ ของ เวียดนาม จำแนกตามเพศ.....	๑๕๕
๑๖	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับความรู้ สึกต่อพฤติกรรม รุกการ รุกการของ เวียดนามของ ประชากร จังหวัด นครพนม และ มหาสารคาม	๑๓๓
๑๗	แสดง อัตรา ส่วน ร้อยละ ของ ความรู้ สึกต่อการ คำนึงความ สัมพันธ์ระหว่าง ไทยกับ เวียดนาม จำแนกตามเพศ.....	๑๕๕
๑๘	แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับความรู้ สึกต่อการ คำนึง ความสัมพันธ์ระหว่าง ไทยกับ เวียดนามของ ประชากร จังหวัด นครพนม และ มหาสารคาม	๑๕๑
๑๙	แสดง ความสัมพันธ์ระหว่าง เพศกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียง เหนือต่อ เวียดนาม เปรียบเทียบระหว่าง จังหวัด นครพนม กับมหาสารคาม.....	๑๕๒
๒๐	แสดง อัตรา ส่วน ร้อยละ ของ ความรู้ สึกต่อชาวญวนอพยพ จำแนกตามอายุ.....	๑๕๔
๒๑	แสดง ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุกับความรู้ สึกต่อชาวญวนอพยพ ของ ประชากร จังหวัด นครพนม และ มหาสารคาม.....	๑๕๓
๒๒	แสดง อัตรา ส่วน ร้อยละ ของ ความรู้ สึกต่อพฤติกรรม รุกการ รุกการของ เวียดนาม จำแนกตามอายุ.....	๑๕๕

๒๓	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความรู้สึกลึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าว รุกรานของ เวียดนาม ของประชากร จังหวัดนครพนมและ มหาสารคาม	๑๒๒
๒๔	แสดง อัตราร้อยละของความรู้สึกลึกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ ระหว่างไทยกับเวียดนาม จำแนกตามอายุ	๑๒๔
๒๕	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความรู้สึกลึกต่อการดำเนินความ สัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม ของประชากร จังหวัดนครพนม และมหาสารคาม	๑๒๗
๒๖	ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับทัศนคติของคนไทยภาคตะวันออก เหนือต่อเวียดนาม เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนม กับมหาสารคาม	๑๒๕
๒๗	แสดง อัตราร้อยละของความรู้สึกลึกต่อชาวนานอพยพ จำแนก ตามระดับการศึกษา	๑๓๑
๒๘	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้สึกลึกต่อชาวนานอพยพ ของประชากรจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม	๑๓๓
๒๙	แสดง อัตราร้อยละของความรู้สึกลึกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกราน ของ เวียดนาม จำแนกตามระดับการศึกษา	๑๓๖
๓๐	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้สึกลึกต่อพฤติกรรม ก้าวร้าวรุกรานของ เวียดนาม ของประชากร จังหวัดนครพนม และมหาสารคาม	๑๓๘
๓๑	แสดง อัตราร้อยละของความรู้สึกลึกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ ระหว่างไทยกับเวียดนาม จำแนกตามระดับการศึกษา	๑๔๑
๓๒	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความรู้สึกลึกต่อการ ดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม ของประชากร จังหวัดนครพนมและมหาสารคาม	๑๔๓

ตารางที่ 1

๓๓ ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม ๑๘๖

๓๔ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้อีกต่อชาวญวนอพยพ จำแนกตามอาชีพ ๑๘๘

๓๕ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้อีกต่อชาวญวนอพยพของประชากรจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม ๑๙๐

๓๖ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้อีกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนาม จำแนกตามอาชีพ ๑๙๓

๓๗ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้อีกต่อพฤติกรรมก้าวร้าวรุกรานของเวียดนาม ของประชากรจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม ๑๙๕

๓๘ แสดงอัตราส่วนร้อยละของความรู้อีกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม จำแนกตามอาชีพ ๑๙๘

๓๙ แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความรู้อีกต่อการดำเนินความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับเวียดนาม ของประชากรจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม ๒๐๑

๔๐ ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อเวียดนาม เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมกับมหาสารคาม ๒๐๓

รายการรูปประกอบ

รูปที่	หน้า
๑	แสดงอัตราส่วนร้อยละของการเลือกตอบความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ที่กำหนดให้ ๑๑๖
๒	แสดงอัตราส่วนร้อยละของการตอบถูก คำถามความรู้เกี่ยวกับ เวียตนาม จำแนกตามเพศ ๑๒๐
๓	แสดงอัตราส่วนร้อยละของการตอบถูก คำถามความรู้เกี่ยวกับ เวียตนาม จำแนกตามอายุ ๑๒๖
๔	แสดงอัตราส่วนร้อยละของการตอบถูก คำถามความรู้เกี่ยวกับ เวียตนาม จำแนกตามระดับการศึกษา ๑๓๐
๕	แสดงอัตราส่วนร้อยละของการตอบถูก คำถามความรู้เกี่ยวกับ เวียตนาม จำแนกตามอาชีพ ๑๓๖
๖	แสดงอัตราส่วนร้อยละของทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อชาวญวนอพยพ เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมและ มหาสารคาม ๒๐๖
๗	แสดงอัตราส่วนร้อยละของทัศนคติคนไทยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อเวียตนาม เปรียบเทียบระหว่างจังหวัดนครพนมและมหาสารคาม ๒๐๗